

BUITENLAND

Het einde van de Britse Queen's Counsel nabij?

Op 29 april jl. werden 121 nieuwe QC's ingezworen in de House of Lords. Eenmaal per jaar worden de nieuwe QC's (Queen's Counsel of 'silks,' vernoemd naar hun fluweelachtige toga) geselecteerd. Dit jaar zou echter wel eens de laatste keer kunnen zijn geweest.

Zo'n vierhonderd jaar geleden benoemde Queen Elisabeth I haar eerste QC. De Britse staat is het in de daaropvolgende eeuwen tot zijn taken blijven rekenen om de beste pleiters (barristers en, sinds 1996, een klein aantal solicitors) het QC-predikaat te geven (KC wanneer het staatshoofd mannelijk is). De 'silks' worden gezien als toonaangevende pleiters waaruit in de praktijk ook de hogere posities in de rechterlijke macht worden gevuld. De laatste jaren staat het instituut echter bloot aan zware kritiek.

De critici beschouwen een benoeming als QC slechts als een levenslange vergunning om de geldkraan open te zetten. Een QC rekent vaak aanzienlijk hogere uurtarieven dan een barrister die de begeerde titel (nog) niet heeft binnengehaald. QC's vormen zo'n tien procent van de beroepsgroep. Zij worden door de Lord Chancellor aan de koningin voorgedragen voor benoeming op basis van een door ambtenaren uitgevoerd onderzoek. Alhoewel het selectieproces in de loop der jaren inzichtelijker is gemaakt, bestaat het met name uit vertrouwelijke checks bij vakgenoten en rechters. Volgens critici heeft deze vorm van selecteren tot gevolg dat sommige goede pleiters nooit QC worden, terwijl pleiters met een goed netwerk bevoordeeld worden.

In een in 2001 verschenen rapport over concurrentie in de vrije beroepen betwijfelde de Director General of Fair Trading of de QC-'kwaliteitsgarantie' nodig is in een beroepsgroep die met name gebaseerd is op verwijzingen. In

de procespraktijk is normaliter een solicitor verantwoordelijk voor het inschakelen van een barrister. Solicitors kennen de barristers met wie zij willen werken vaak persoonlijk. Het valt dan ook te betwijfelen of er een rol voor de staat is weggelegd om aanbevelingen te doen aan de consument, met name indien die 'aanbevelingen' reden zijn voor de desbetreffende pleiters om hun uurtarieven te verhogen. Daarnaast wijzen critici erop dat een QC-benoeming een benoeming is voor het leven; er is geen voortdurende kwaliteitscontrole.

In januari schreef Lord Irvine of Lairg, de huidige Lord Chancellor, nog aan het Britse parlement dat de consument wel degelijk profiteert van de internationaal erkende QC-'kwaliteitsgarantie'. Volgens Irvine zou het QC-predikaat de ongeïnformeerde consument assisteren in de selectie van een barrister, terwijl het de ervaren consument beter in staat zou stellen naar een andere pleiter over te stappen. Dit zou volgens Irvine concurrentie in de beroepsgroep stimuleren.

Tijdens de ceremonie in de House of Lords op 29 april kondigde Lord Irvine echter onverwachts aan dat hij deze zomer een consultatieproces uitvoert om de wenselijkheid van QC-benoemingen te herzien. De Bar Council is in rep en roer, en heeft al gesuggereerd dat het zelf voortaan het selectieproces kan uitvoeren en QC-aanbevelingen kan doen aan de Lord Chancellor. Volgens Lord Irvine is dat echter een onzinnige gedachte; waarom zou de koningin iemand tot Queen's Counsel benoemen indien de aanbeveling niet van haar eigen ambtenaren komt?

(Alexander Kaarls, advocaat te Londen)

Tunesische deken in elkaar geslagen

In de nacht van 11 mei is de deken van de Tunesische Orde van Advocaten, Maître Béchir Essid, door agenten van de Tunesische politieke politie in elkaar geslagen. Dat gebeurde toen de deken op bezoek was bij de advocatenvereniging in La Soukra, ten noorden van Tunis. Essid wilde daar een onderzoek instellen naar een onrechtmatige blokkade door de Tunesische veiligheidsdiensten van het kantoor van de vereniging. Inmiddels zijn telefoon en fax van dat kantoor en van het huis van de deken voor buitenlands verkeer afgesloten.

De *Conseil National pour les Libertés en Tunisie* (CNLT) heeft een communiqué uitgegeven waarin hij zijn afschuw over de gang van zaken uitsprekt en de autoriteiten oproept zich te onthouden van criminele methoden om advocaten te intimideren.

In Tunesië is sinds februari 2002 een proces gaande tegen Maître Essid vanwege zijn oproep tot een advocatenstaking, waaraan een overgrote meerderheid van de Tunesische advocaten gevolg heeft gegeven. De redenen van die staking waren grove, door de Tunesische autoriteiten bij herhaling gepleegde, inbreuken op de onafhankelijkheid van de advocatuur en de rechterlijke macht.¹

Het proces tegen de deken verloopt in een sfeer van intimidatie. Regelmatig worden betrokken advocaten geconfronteerd met geweld van Tunesische veiligheidsagenten. Nederlandse advocaten hebben drie maal geprobeerd het proces bij te wonen. Drie maal werd hun echter de toegang tot het land geweigerd.

De uitspraak in de zaak tegen Essid wordt nog deze maand (mei) verwacht. Zie voor meer informatie over de mensenrechten in Tunesië <http://www.cnl98.org>

Voor meer informatie over de stichting *Advocaten voor Advocaten* kunt u contact opnemen met de secretaris, mr. Mirjam Siesling, tel. 030-253 71 21, fax 030-253 70 28, e-mail M.Siesling@law.uu.nl.

¹ Zie over Tunesië bijvoorbeeld ook @~ #~#~□~#~ nr. 1 van 10 januari jongstleden en nr. 2 van 24 januari jongstleden.

